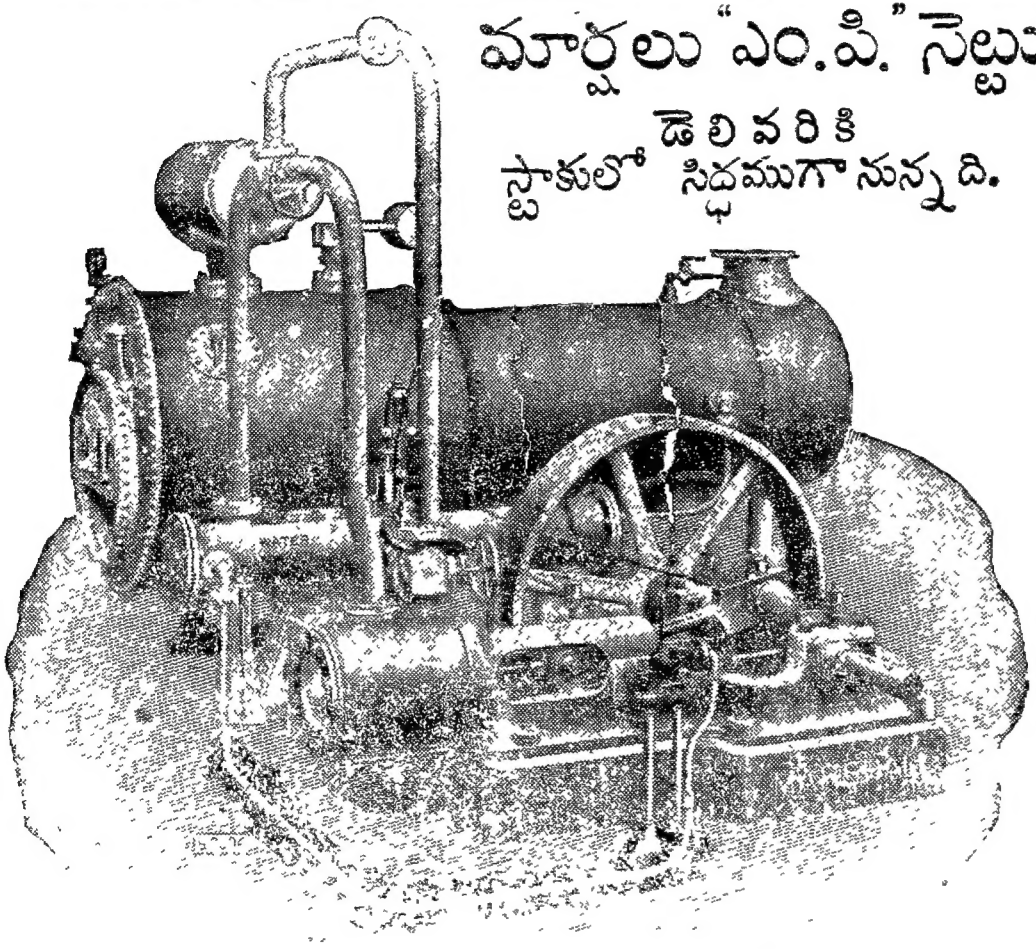

309838 వ తిది నము ప్రకటింపబడును

Vol. 7. { డెన్వ పట్టణము 1921 వ సం॥రం ఫి బ్ర వరి నెల 10 తేది గురువారము } No. 258
 { రా ద్రి నా మ సం వ ర్స ర మా ఖ మా శ శు ద్ధ తృ తి య కె. } నంచిక ౨౫౮

మార్వలు "ఎం.పి." నెట్టు
 డేలి వరికి
 స్టాకులో సిద్ధముగా నున్నది.

బాయిలర్లు, ఎంజిను, సూపర్ హీటరు, స్టీం, వాటర్ పైపింగు
 మొదలగువాటితో పయిన ఉండునది మార్వలు "ఎం. పి " మార్తి నెట్టు
 యొక్క వివరణము ధరలకు ఇతర వివరములకు ఈ దిగువ చిరునా
 మాకు దరఖాస్తు లంపుకొన వలెను.

మార్వలు సన్ను & కో (ఇండియా) లిమిటెడ్
 బాన్ డస్: బెజవాడా, తంజావూరు. నెం. 9 సెకండు లైను బీచ్, మదరాసు.

అమృతాంజనము
 తలనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది.
 ఇతర వీరిధమైన నొప్పులను కూడ
 మా అమృతాంజనమును వాడి
 పంజర శ్రామమున యడుగుదు.
 ధర 0-10-0 అణాలు.

మోహినితైలము
 ధీసా 1-8 0-12-0.

తామరతైలము
 ధబ్బి 1-8 0-8-0

వండ్ల పొడి
 ధబ్బి 1-8 0-2-0

అమృతాంజనం డిపో,
 బాంబాయి మునిరావు.

మణిఆయిల్
 అయిరాలోగ్యాభివృద్ధి తైలము (బ్రెడ్డింగ్, రింగ్ ఇంజనీరింగ్)
 తేనెమునకు చురుకైనది. ఫ్రీజింగ్ బలహీనమైనది.
 భాగములకు బలమనిచ్చును. నేనూ, పేయి, లాంబ, కెడ్డె, టెబిల్ గలను మంటల కేయములపై మెగడను చల్లచేయి
 మూలకరీరమ. అది నిర్మాణమున ప్రోత్సహ తో మూలకరీరమ
 టెబిల్ కరీరము. నెత్తికి చురుకులే కెండుకొలదికలము
 మంటలకు గాక మృదుత్వము నిచ్చి కెత్తు కలిగించును.
 వైద్యశాస్త్ర మణిఆయిల్ గోదొంగిల్, అంతరిక్షగ్రహ కొవళాయం, 261, బ్రాడ్వే, న్యూయార్క్

టాకుగా తీసుకొని వర్తకులకు, ముఖాదాదలకు ఇది ము చివముయ్యము!
 జిన్ను! జిన్ను!! జిన్ను!!!
 ఇప్పుడే వచ్చినది.
 మేలైన రకము పాను ఒకటికి రూ॥ 110. చిల్లరగా తీసిన తులము ఒకటికి రూ॥ 8.
 ప్యాకింగు, పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.
 ఇతర మే దరఖాస్తులకు ఈ క్రింది వివరములకు ముఖ్యము.
 Manager, William & Co., 109 Frere Road, BOMBAY.

అమృతాంజనం డిపోవారి ఔషధాలయమునందు అమృతాంజనం తామరతయిలం మోహినితయిలం
 దంతచూర్ణము మొదలగు ముఖ్యోషధములే గాక ఇతరము లగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి.
 తావలసినవారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగును కోరినచో తక్షణం పంపెదము.

కామితరపు క్రితము

గురువారము.

తనకు గలిగిన ఘోరావమానములను మరచెడి ఏజాతీయైనను, ప్రపంచములో తలయెత్తుకొని దిరుగజాలకు. అట్టి జాతికి అవమానపరంపర లింకను విశేషముగ గలుగుచునేయుండును. ఏజాతీ తన ఆత్మగౌరవమును రక్షించుకొనజాలనో, ఆజాతికి విముక్తిలేదు. ఆజాతి స్వాతంత్ర్యము బడయుట అసంభవమగును. జాతీయావమానమును మరుచు పెట్టులు? మరుచునట్లులే చేసెడి శక్తి పాలకులయందే గలను. అవమానకారణములను పాలకులు దొలగించుచో, ప్రస్తుతమస్థితి తొలగిపోవును. ఆ పనికి పాలకులు పూనుకొనక, మరచిపొండు, మరచిపొండని అనవరతము చాటుచుండుటచే, లాభమేమిగలుగును? భారతవర్షమిమ్మారు తనకు గలిగిన విపత్పరంపరలను మంచిపోవుచో, దేశ మభివృద్ధిగాంచుట కెట్టియవకాశ ముండదు. ప్రస్తుతసమస్య కేవల మార్థికసమస్య గాదు. కేవలము రాజకీయసమస్యయు గాదు. అది ప్రధానముగ ఆధ్యాత్మికసమస్య. ఆంధ్రేయులకు సంగ్రామ సమయమున బోధింపబడినపాఠ మేమి? అవమానమును మరచిపోకుడు మరచిపోకుడు అను శబ్దములు మిత్రమండలిదేశములందు ప్రతిస్పందించుచుండెను. నేటికిని ఆదేశములు మరచిపోలేదు. తమించుడు, అని మరియొక హితము గలపబడుచున్నది. తమాగుణ మన్నిటి కన్నను సుత్యప్తమయినదనుటకు సందియములేదు. ఆ సుగుణమును కనుబజచుటకు భారతీయులకన్న ముందంజ వైచెడివా రింకొకరుండరు. అయినను, వారికి తగిన శక్తి యున్నగాని తమించజాలరు. తమించుటకు శక్తి లేనివారు, తమించుపెట్టులు? తమించుటకు తగినశక్తిని సంపాదించవలె ననియే, ప్రజలిష్ఠుడు ప్రయత్నించుచున్నాడు. స్వసామర్థ్యమును పెంపొందించుకొనజూచుచున్నారు. భారతీయు లిప్పు

దు, పగ సాధించుకొన జూచుచున్నారా? పంజాబు అధికారులను తిప్పలబెట్టుట వారి యుద్దేశమా? కాంగ్రెసు విచారణసంఘమువారు, మార్షలు లా అధికారులను శిక్షింపుమని యైనను నడిగియుండ లేదు.

వారు కోరిన దేమి? భారతీయులను పంజాబు దేశాధికారులు అవమానపరచినందులకు, ప్రభుత్వమువారు పశ్చాత్తాపము గనుపరుప వలయునని, కోరియుండిరి. అట్టి పశ్చాత్తాపము రాజప్రతినిధి గారి యుపన్యాసమునందుగాని, కన్నాటు ప్రభువుగారి యుపన్యాసమునందుగాని, కనుపించుచున్నదా? అందుకు బదులుగ, ప్రాతవిషయములను మరచిపో డని, ఉభయములను ఒక్కమృదాపితమొసగి యుండిరి. మరియొక విశేషముగూడ కన్నాటు ప్రభువుగారి యుపన్యాసమునందు గనుపట్టుచున్నది. హిందూదేశ పరిపాలనము బాహుబలముపైగాని, చార్జన్లముపైగాని నడివర కాధారపడియుండలేదనియు, ఇక ముందాధారపడియుండదని, కన్నాటు ప్రభువు సెలవిచ్చెను. ఈ వాక్యము సజమని చూపుటకు, పంజాబు విషయమై పశ్చాత్తాపము గనుబట్టి, కిలాఫాత్ విషయమై జేయబడిన వాగ్దానభంగమును రద్దుజేయుటకన్న నుత్తమమార్గమింకొక టుండబోదు. కాల్కులెట్లు సందర్భమున, బాహుబలమును గాక ప్రేమనే బ్రీటిషు ప్రభుత్వమువారు ఆధారముచేసికొనుచున్నట్లు తా నింతవరకు నమ్మియుంటి ననియు, కాల్కులెట్లు తన నమ్మకమును చెడగొట్టెననియు, గాంధీనుజాత్యుడు రాజప్రతినిధిగారికి వెనుక దెలిపియుండగ, బాహుబలము నాధారముచేసికొనక తప్పదని నాడు ప్రత్యుత్తరమొసగియుండిరి. ప్రేమయే యాధారమో, బలమే ఆధారమో, పంజాబు దుస్థితి చెప్పకనే చెప్పుచున్నది. ఇట్టి ప్రతిపాదనమును నిరసింపదలచినయెడల, పంజాబు సమస్యను వెంటనే పరిష్కరించుటకన్న, తగిన సమాధాన మింకొక టుండబోదు. బ్రీటిషు ప్రభుత్వమువారు గాంధీ యభిప్రాయమును త్రొక్కివేచ్చు దలచిన యెడల, కన్నాటు ప్రభువుగారి ద్వారా తమ పశ్చాత్తాపమును కనుపరచి యుండవలసి యుండెను. అందుకు మారుగ, పంజాబులో వైనికాధికారు లవలంబించిన చర్యలు అవసర మయినవే యని, కన్నాటు ప్రభువుగారి ప్రసంగము స్ఫురింపజేయుచున్నది.

దేశమున పాలకులకును పాలితులకును గలిగిన తీవ్రమగు నెడబాటును, కన్నాటు ప్రభువు గుర్తించి యుండెను అమృతసరపు ఛాయ హిందూదేశము నందంతటను వ్యాపించినట్లు వారు కనుగొని యుండిరి. ఉభయములకు గలిగిన యెడబాటును మాన్పి, దేశమునకు గలిగిన గాయములను మాన్పుట తమసంకల్ప మని, కన్నాటు ప్రభువు వెల్లబెట్టియుండెను. వారి యుద్దేశములు మిగుల ప్రశంసార్హము లయినవే. కాని వారి సంకల్పము మాత్రమే వట్టి యుపన్యాసములచే నెరవేరజాలదు. కన్నాటు ప్రభువు ప్రసంగఫలిత మేమి? రాజప్రతినిధి గారు సలిపిన కృషికి, వారి సంతయు కొని యామట తటస్థించెను. ఛాలియ్యుఫర్డు ప్రభువుగారి, పరిపాలనా పద్ధతులు భారతదేశమున కంతకును ఏవగింపు గలుగజేసెను. వారిని ఆంగ్ల దేశమునకు పిలిపింపవలయు నని, కాంగ్రెసుమహాసభ ఏకగ్రీవముగ తీర్మానించెను. ప్రస్తుతప్రభుత్వమునెడ గలిగిన ప్రబలవిముఖత ప్రజల కిదివర కెన్నడును జనించి యుండలేదని, కలనల్ వెడ్జిప్రభుగారిటీవలనే దెలిపి యుండిరి. అట్టితరీ, కన్నాటు ప్రభువు ప్రజాభిప్రాయమును గమనింపక, రాజప్రతినిధిని మిగుల కీర్తించి యుండెను. ప్రజాభిప్రాయనిరసనమున కింతకన్నను దృష్టాంతమేమి గావలయును? కన్నాటు ప్రభువు

కొనియాడినంత మాత్రమున, రాజప్రతినిధిగారిపై ప్రజలకెక్కుడు కారవము కలుగుననిగాని, నూతన శాసనసభల కెక్కుడు ప్రాముఖ్యము గలుగు ననిగాని, తలంచుట ప్రమాదభూయిష్టము. కన్నాటు ప్రభువు ప్రజలకును, పాలకులకును సమాధానము గుదుర్చుటకు శాంతిమాతృగ వచ్చియుండినయెడల, వారిని ప్రజలు సంతోషపూర్వకముగ నాహ్వానించి యుండెడివారు. వారికి హృదయపూర్వకమగు స్వాగత మొసగియుండెడివారు. అట్టి తరుణమున, వారుచేసెడిప్రయత్నములు సఫలమగుట కెక్కుడు విలుండెడిది. వారు గతపెడి హితము అనుసరణ యోగ్యముగ నుండెడిది.

అట్లు జరిగియుండలేదు. ప్రజలకును అధికారులకును ఎడబాటు గలిగెనని కన్నాటు ప్రభువు నకు దెలిసియుండియు, ప్రజల కక్కరలేని శాసనసభలను చెరుచుటకు బూనియుండుటచేతను, అధికారుల చర్యలను సమర్థించుటచేతను, వారు తమ ధర్మమును నిర్వహింపజాలకబోయిరి. సార్వభౌమునిచే బంపబడిన కన్నాటు ప్రభువు నిట్టి చిక్కులలో బెట్టినందులకు అధికారులు విమర్శనార్హులు. తమ యుద్దేశములను కొనసాగించుకొనుటకును, తమ ప్రతిష్ఠను కాపాడుకొనుటకును, కన్నాటు ప్రభువును వారు సాధనముగ నుపయోగించుకొనిరి. ఇందువలన, వారిరాక దేశమునకు నిరుపయోగమయ్యెను. నూతనరాజప్రతినిధి వచ్చినను కన్యకాశ్రమంలో విశేషము మార్పుండజాలకు. వ్యక్తులవలన, దేశమునకు గలిగెడియవకార మంతగనుండదు. ప్రభుత్వవిధానము మారిపోయి, స్వరాజ్యము చేకూరినగాని, ప్రస్తుతదుస్థితి తొలగిపోవనేరదు. అందునిమిత్తమే, దేశమంతయు నడుము గట్టి పని చేయవలసియున్నది. ఎవరిమోక్షము వారిపైననే ఆధారపడియున్నదని స్పష్టమయినది. హిందూ దేశమునకు నానాజాతుల సంఘములో ప్రవేశము గలిగినందువలన, చేకూరినలాభమంతగలేదు. నానా జాతుల సంఘ సభకు హిందూదేశ ప్రతినిధిగ వెడలి వచ్చిన సర్. విలియం మేయరుగారు సెయింటు నిహాలుసింగుగారితోముచ్చటించుచు“కార్మికసంఘమున హిందూదేశమునకు ఉన్నతస్థానము నొసగకపోయినను, నానాజాతులసంఘమునకు ఖర్చులను భరింపవలసిన సమయ ముదొచ్చినపుడు, హిందూదేశమునకు ప్రథమస్థాన మొసగబడెను. బెల్జియం స్విటుజరులెండు దేశములకు మూడవస్థానమును, డెన్ మార్కునకు నాల్గవస్థానమును ప్రసాదించబడె”నని చెప్పిరి. ఇంతవరకును హిందూదేశము ఇతర జాతుల కూడిగము చేయుటకు మాత్రమే పనికివచ్చుచున్నది. ఆస్థితిమారి, స్వరాజ్యము త్వరలో చేకూరినగాని, హిందూదేశము స్వధర్మమును నిర్వహించుటకును, ప్రపంచములో తలయెత్తుకొని తిరుగుటకును విలుండనేరదు.

నిరసన

మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయము:—జి.వి. వెంకట్రామయ్యగారు కన్యకాశ్రమము సభ్యత్వమును వదలికొనిరి ప్రభుత్వమువారి ప్రకటించుచున్నది.

హిందూ పుర పురపాలక సంఘము:—ఈసంఘములో 16 గురు కన్యకల అందరినీ నగరము వారిలో 12 గురు యెక్కుకొనబడలేదనియు ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించుచున్నది.

కృతజ్ఞత:—బ్రహ్మశ్రీ పిడవర్తి పూర్ణయ్య సిద్ధాంతి గారి దుర్మర్యాద సంవత్సరసంబంధము మా కార్యాలయము నలంకరించి, ఇ దులకు మా ఆభివందనము తెల్పెదము. దీనినిగూర్చి మా ఆభిప్రాయమును ముద్దులతో వెలువఱుచున్నాము.

చెన్నఛెరి శాసనసభ:— నిర్యాపకము వారికి కాశీనగర కన్యకాశ్రమము రావులవాడూకై వివాహము చంద్రశేఖరమొదలగు గార చనిపోయిరి గాన ఆస్థానమున వెలిగినను యేమిటి కింత తేలికావుగా నిర్యాపకము వారి కన్యకాశ్రమమున ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించుచున్నది.

దల్లియ. జే. జే. చకాలి. సి. యస్. వి. గారు:—వీరు కల్లెట వచ్చుకొని చివ్ యింజనీగగారు ప్రభుత్వకార్యదర్శిగారు వనిజీకి పంపిన పుచ్చుకొని. మాకు ది సంస్కరములు వచ్చుకొనిగ తమవజులను మిగుల సాధుత్వముతో నిర్వహించుటలకై ప్రభుత్వమువారు పి. సంతోషునభినందించుచున్నాడు.

టాంవే వమ్మె:— మద్రాసు కార్మిక సభ కన్యకాశ్రమము వారు టాంవే వనిజాగారి కన్యకాశ్రమము వారుగాని, ఒక నెలనెలగాని ప్రభుత్వమువారి యజ్ఞశ్రద్ధాపని వారి వారికింద వని వనిజాగారి యని ప్రాయగా, టాంవే యూనియనువారి లొకనగర గామిని మంజీరీయమును సంవత్సరము కొకసారి నెడనాభివృద్ధియు నున్నచో అట్లే టాంవే అను నడివెక వని ప్రభుత్వము మిచ్చిరి.

రథం ప్రతి కాంగ్రెసు ప్రచారకులు:— మహాదేవప్రభుత్వమువారు బాపట్ల మొట్టమొదటి మొదలకు రేపుటలములలో విశేషము ప్రచారము జరిగి యుండవలసిన రథం ప్రతివారి కాంగ్రెసు ప్రచారకుల ప్రభుత్వముల వేగి ఉద్యమవాదన జనప్రభుత్వములకు ప్రచారకుల లొకడ మొచ్చుకొనిచున్నాడు. ఈ మొచ్చుకొని, కాంగ్రెసు ప్రచారకుల గమనించి రథం ప్రతివారు ఉన్నానుతో వనిజాగారి గారెడ.

రాయప్రభం మొదలకు విద్యార్థుల సమ్మె:— రాయప్రభం మొదలకు విద్యార్థుల సమ్మె ప్రతివారు విద్యార్థులందఱును మొట్టమొదటిలో ఆ సమ్మె ప్రతివారు విద్యార్థులందఱునెల్ల వారిని సంవత్సరముగా వారి, అధికారులు, యాజమాన్యము వారికి వారిని వెలిగింప వచ్చును, వారికి వచ్చును విద్యార్థులను ననియు ఆ సమ్మె మిచ్చివో మాన్పించు ఆ సమ్మె మిచ్చివో యధాప్రకారము వని మొదల వెల్లవలసి వని చెప్పిరి.

ఆంధ్ర భాషాభి రంజిత సమాజము, వచ్చుచున్న పాఠశాల, చెన్నఛెరి:—వై నమాజు యాజమాన్యము క్రింద ఫిబ్రవరి 11 క తేదీ కుకనామము నా యం క్రమము 5 ఘంటలకు వచ్చుచున్న పాఠశాలలోని జూనియరింగ్లర్లకు యేటు కరగతియందు మ. రా. రా. శ్రీ గడ్డ, రంగయ్య నామము వారి ఆచారములను నామము గూర్చి యాజమాన్యమునకు. ఆంధ్రభాషాభిరంజిత సమాజము మ. రా. రా. శ్రీ చల్లా శేషగిరిరావు గారి కన్యకాశ్రమమును జూనియరు, ఆంధ్రభాషాభిరంజిత సమాజము రాంబ్రాహ్మణులు. జి. మని స్వామి, నమాజుకార్యదర్శి.

వెలిగెన్ని కళాశాల ఆంధ్ర భాషాభిరంజిత సమాజము:—ఈ సమాజపు 81 క వ్యాకర్మకము 6 క తేదీ ఆదివారమునాడు జరిగిన ప్రసంగము జరుగబడింది. ఉత్సవము 8 గంటలకు ప్రారంభమయ్యెను. ఆ సమాజము 4 గంటల ఆపునగా భూభాగమును ద్వైతమునీని 3 గంటలకు భూభాగమును భూభాగమును కేమాన్యమునారి యగ్రాగూర్చివర్తము క్రింద భాగమునందె. ఇది సమాజమును వెలిగె సమాజసభ్యులు క్రితశేషులకు భర్తవరం కృష్ణమూర్త్యుగి జరగవలెను సాక్షిగా నామము క ప్రవర్తించిరి. గాంధీగారు గూర్చి మా కన్యకాశ్రమములకై వచ్చుటలకు నామము వచ్చిరి. నామము ముగిసినవచ్చికి కార్మి 8 గంటలయ్యెను. (కార్యదర్శి)

నోటీసు.

గొప్ప అంటుమామిడితోట, పనసతోట, యానెల 15 వ తేదీని కవులుకు యివ్వబడును. Apply to రాజమండ్రి, గోపినెట్టి నారాయణస్వామి

స్టేటు కౌన్సిలు - సామ్రాజ్య శాసనసభ

ప్రారంభ మహోత్సవము - రారాజు సందేశము

కన్నాటు ప్రభువు ప్రసంగ మాతాళంగకరముగ నుండుట

పంజాబు హత్యల మరచి క్షమింపుడు.

కన్నాటు ప్రభువుగారి విజ్ఞప్తి.

మెచ్చునట్లు ప్రభువు అనువాదము.

కన్నాటు ప్రభువుగారు సార్యభౌమని అట్ల పదన రించి నూతన సంస్కరణముల కమలునం దుండుటకై ప్రత్యేక యుగ యాజ్ఞానము వచ్చి. ఏక 9 వ తేది ఉత్తరము శాంతిశాసనసభల ప్రారంభ మహోత్సవము జరిగి. కానన సభలు సమావేశ మగు భవన మంతయు వరాకములచే నతి రమ్యముగ అలంకరింపబడియుండెను.

అనంతమోద్యమము.

జిల్లా రాష్ట్రము కాలగమన కమిటివారి రిక్తావస్థ సమ సరించి ధిల్లీ పాఠశాల సంపూర్ణముగ పూర్తయి నాచరించి. కన్నాటు ప్రభువుగారిచే జరగవలయు సభలయందును, వారి గౌరవార్థమై జేయవలయు ఉత్సవములందును ప్రజలెట్టి పాటలు గ్రహించునో అట్లు జేసికొని ధిల్లీకి వచ్చుట. మనకు స్వరాజ్యము లభించువరకు నిట్టి సమర్థవంతములకు బద్ధు నియోగము జరిగిందేమిదనములుగా భావించవలెను. ఎన్నోవి యలంకారములతోను, ప్రతిభానుబంధము. ఏడులలో నూతన గూడ దని కరకములు ప్రకటనలు ఒక జానమునీడలను పంపివెట్టబడు నుండెను. సామ్రాజ్యమైన ధిల్లీలో నుండి ఆంధ్ర శాసనములను మనకి చేరువచేసి బంధువులయగుచు. కాన బంధువారక నిలచెను. కొన్ని బంధువు లిరుగుమండల నెవరైన నిరొ వింతలేదు కొందఱు మనమృత్యువలన బాధపడి స్వరాజ్యకా కములను పూజించును. కొన్నియులు భవించి కొందఱు మృత్యువలన అతి మృత్యువులకు బాధించును ఏడులలో లిరుగు మండి ధిల్లీ పాఠశాల లిరుగుమండల సార్యభౌమని సంవేదనల దగు కన్నాటు ప్రభువుగారి స్వాగత మొసంగిరి. నగరమున రాజప్రసాద భాగానన మునుపం నుండుటచే 9 మైళ్ళుమారు మున కొన్ని గజయాత్రామంతు సభ జేయబడుట నేలకొండ క్రింద లభి కేగి

ప్రభువుగారు 10 గంటలకు ప్రభుత్వకవచమువలన సభలు సమావేశ మగుచుండుట నశ్చరి. కన్నాటు ప్రభువు రాజ ప్రతినిధి దళము లవచ్చికి సత్కరించి సేవక - ఆంధ్ర రాజాంజనములను, యూరప్రాంత జాతకల్యాణ మెత్తబడెను. తెంపు కాననసభల అధ్యక్షులు ఏకీ స్వాగత మొసంగి శాంతి లీలని కొనిపోయిరి ఈ మహోత్సవము మామనకు సంస్థానాధీ శు - గొప్ప భూస్వాములు, ముఖ్యప్రభుత్వ మెనిగోస్ట్రోలులు ప్రేక్షకులుగ వచ్చియుండిరి. ప్రత్యేకముగ అమర్చబడిన ఉన్న కాననమును ప్రభువుగారు గంగించిరి.

ప్రారంభ మహోత్సవము జరుపు దని ప్రభువుగారిని కోరెను రాజప్రతినిధి ఇట్లు చెప్పెను.

రాజప్రతినిధి ఉపన్యాసము

ప్రపంచవ్యాప్తముగా కొన్ని సంవత్సరములలో మహాత్తరమైన సంస్కరణములు జరుగుచుండును. ఈజేతమునకు గలిగినమార్పు ఇట్టి గొప్పసంస్కరణములలో నొకటిని చెప్పవచ్చును.

నిర్దిష్టప్రభుత్వ ఆలోచనలు

ఈసంస్కరణములు సార్యభౌమని ప్రభుత్వమువారి చే యాజ్ఞానము కలగలది. నిర్దిష్టముగా తమ అధికారములను ఇతరుల కిచ్చి క్షయించుకొని దళితులకు అప్పుకయ్యెను. గాని నిమగ్నముల కరిగించి చాక్రి కాదు నిర్దిష్టప్రభుత్వమువారి ఉన్నత ఆలోచనలను, కలెక్టరుగను కార్యభారమును గలవించుచు నున్నాము. మొదటిసారియు యాజ్ఞానమువారిని స్వరాజ్యము పొందవలయు చేయవలయు నను ఉద్దేశముతోనే నిర్దిష్టముగా నుండునను గాని యింకా చుండు. పాశ్చాత్యుల ఆలోచనలను పొందుతున్న తెలివితేటలు చెప్పవలయునన్న పాశ్చాత్యుల భావ ఆలోచనలందు ప్రబలములను

నని మహాత్ ప్రభువుగారు అనేకసంవత్సరముల క్రిందట చెప్పి యుండిరి. ఆంగ్లేయచారిత్ర వాద్యులు కరిజ్ఞానము వ్యాపించు కొలది రాజకీయవ్యక్తులు లభిస్తున్నై అంతోశనము మొదలై మెచ్చు అచయంజెను.

ఈజేతము అతి విశాలమైనది. ప్రజల భావలయందును, మతమునందును, కడవడికలయందును అనేక భేదములు గలవు. తెచ్చి సంవత్సరములనుండి నిరంతరపాధికార ప్రభుత్వమునకు లోబడియుండినవారగుటచే వారియందు స్వరాజ్య పాంథ పుట్టించుట నిజము ప్రభుత్వమువారికి ముఖ్యపాత్యము కాదయ్యెను. ఇట్టివ్యక్తులలో ప్రభుత్వమువారు ఎట్టి ఆదంబరము చేయక, క్రమ వర్తనలలో ప్రజల నమోపుచు, క్రమక్రమముగ కొన్ని కొన్ని అధికారములను ప్రజల చేతులకు ప్రారంభించిరి.

ప్రభుత్వదళ

ప్రభుత్వమున మొగలరాజ్య విశాళనముకల్ల గలిగిన ఆరాజకము నలది జేతమునందు ప్రభుత్వమువారు కొంత కరి స్థితులు నెలకొల్పిరి పోలీసుకాని ఏర్పరుపబడెను. రాజకార్యవివరములను నాకలపి నామయనాత్రముల చట్టనిర్మాణము గావించుటకు. సామ్రాజ్యము రాష్ట్రములకు విభజింపబడి, ప్రత్యేకపాదకములు నియమించుచు, గవర్నరు జెడరలును సంపూర్ణపాదకము లిచ్చుటచేసి. 1861 సంవత్సరపు ఇండియా అక్టో యాక్రమవర్తక తరినమా పై చెందునన్నది రెండవదళ

ప్రభుత్వాధికారులు ప్లాపింపబడిన ఏడుట నిద్యు వ్యాప్తికై ప్రభుత్వమువారి నేతృత్వములకు ప్లాపించిరి. సానిక స్వపరిపాలనా వ్యాప్తికై యాజ్ఞానము - పట్టణములందు జిల్లాబోర్డులు ఏర్పాటు చేయబడి. ఏడుట 1892 వ సంవత్సరమున ప్రభుత్వమువారికి నలహా లిచ్చుటకు ఆలోచనసంఘము లేర్పరుపబడెను. ఈ ఆలోచన సంఘములవారికి క్రమములను అధికార మిచ్చుటచేసి.

మూడవదళ

ఏడుట మిల్ట్రామార్గ ప్రభుత్వము ప్రజల రింకను ఎక్కువ అధికారము లిచ్చుటకు ప్రయత్నించెరి. వీరి సంస్కరణములు చాక్రియందు దున్నతస్థానముల కుండును. భారతీయుల వారి యాభివృద్ధి ననుకొని ప్రభుత్వవిభాగముల మాన్యు అవసరమయ్యెను. కాననసభల గృహి చేయబడిన. ప్రజాసత్తినిధుల సంఖ్య అధికము చేయబడిన. ఆదాయస్థానపట్టికలై చర్య నలుపుటకు యాసభలకు అధికార మిచ్చుటచేసి. కిర్లాసముల నుజ్జహించుటకు అధికార మిచ్చుటచేసి.

కొన్ని సంవత్సరములు జరిగి ఏడుటనే ప్రజల ఎక్కువ అధికారము కోర మొదలిడిరి. ఈ సంస్కరణములు ప్రజల యాశయములకు తృప్తిపరచలేదు. కాననసభలకు నెలమైన అధికార నేమియు లేదనియు జేతములను విమర్శపాధికారిని ఇచ్చుటచేన దనియు ప్రజలు చెప్పునాగి.

ఇట్టిస్థితియందు నేను రాజప్రతినిధిగా ఈ జేతమునకు వచ్చిని. ప్రజల కోరికల ననుకొని పార్లమెంటు సభలో ఇండియా మంత్రి 1917 సంవత్సరము ఆగస్టు నెలలో నిర్దిష్ట ప్రభుత్వమువారి ఉద్దేశములను ప్రకటించి. కడవగులముగ మాతనసంస్కరణముల తయార చేయవలసివచ్చెను.

రాజకార్యవివరములను భారతీయుల అధికారమును అధికముగ పొందుచుండుటయే నిర్దిష్ట ప్రభుత్వము నూత్రము. నిర్దిష్ట ప్రభుత్వమువారు వ్యాపకమార్గాలందు నిరంతరపాధికారము ప్రజలకు ప్రేమతో కరిపాలించుచుండ నతి నను అభిప్రాయము మారవలసివచ్చెను. రాజ్యకార్యములందు భారతీయుల నహాయము అభ్యధికముగ పొందుట అవసరమయ్యెను.

మూడువర్గ సంస్కరణములు

1917 సం. ఆగస్టు నెలలో ప్రభుత్వోద్దేశములు ప్రకటించబడిన. నమరణములలో ఇండియా మంత్రిగారు ఈ జేతమునకు వచ్చిరి. వారి జేతమునకు వచ్చు ముఖ్యము సంప్రదింపి దని చేయబడినచో ప్రస్తుత కాలమువరకు సంస్కరణ

ముల విషయము ఇండియామంత్రిని ఇండియా ప్రభుత్వము వారిని ఈ ప్రభుత్వమువారి చేరు నుండును. నేను ముఖ్యము ప్రజాభిప్రాయములను తెలిసికొనుటకై జేతమునం దంతయు వర్తకునము గావించి మా నహాయము ప్రకటించితిమి. ద్వంద్వప్రభుత్వము మానంస్కరణములందు ముఖ్యమైనది. భారతీయుల అభిప్రాయములు సంపూర్ణముగ పుచ్చుకోబడెను. రహస్యముగ ఏ జనియు చేయబడలేదు. ప్రజల అభిప్రాయములు విమర్శములు సంపూర్ణముగ ఇండియా మంత్రికి తెలియజేయబడినవి. కామింటుకమిటి వారు మిక్కిలి క్రొత్తలో సామ్రాజ్యమును చక్కగ కరిగించిరి. సార్యభౌమని ఈ సంస్కరణములను ఆమోదించెను. కానన సభల ప్రారంభ మహోత్సవము జరుపుటకు సంవేదనలనుగా కన్నాటు ప్రభువుగారి నీ జేతమునకు వచ్చెను.

ప్రభువుగారు యీ జేతమునకు క్రొత్తనాన కాదు. నిగిని భారతీయులకును అభ్యోజ్యమేమబంధము కలవు. సార్యభౌమని సంవేదనలదనియే కాక భారతీయుల హితము కోరుతూ దనిగూడ ప్రభువుగారికి స్వాగత మొసంగుచున్నాను. ప్రారంభ మహోత్సవము జరుపు దని ప్రభువుగారిని కోరుచున్నాను.

అని రాజప్రతినిధిగారు నడిచిరి. ఏడుట కన్నాటు ప్రభువుగా కల్లునకట్టింది.

కన్నాటు ప్రభువు ప్రసంగము

ఈనెల 9 వ తేదీని ధిల్లీనగరము స్టేటు కౌన్సిలు సామ్రాజ్య శాసనసభలకు ప్రారంభోత్సవమును గావించుచు కన్నాటు ప్రభువుగా రిటుల నుడిచిరి.

రాజసార్యభౌమని సంవేదనల మా కందలేముటకే నేనీ జేతమునకు వచ్చితిమి ప్రభువుగా రాసంవేదనలకు చదిచిరి.

రారాజు సందేశము.

లిజింపు ఇండియాజేతమునందు రాజీ శాసనముల స్వేచ్ఛములకు బహుళుతి మొంగి యొకవన్న మైనది. అందు లకు వలయు నన్నానా మిచ్చుటకే నమోట్టబడినది ఈ కుర నమోతున రామోజ్య రాష్ట్రమువారి సభలకు స్వయం సందిరి నభించియు నన్నాను. సామ్రాజ్యమునందరి యితర జేతములనుభవించుచున్న స్వరాజ్యము భరతఖండమున నుడ లభించవలెను కొన్ని వర్షములనుండి కొన్ని పునఃసంకరణములనుండి భారతీయుల కుభక్త్యముల స్థాపించునన్నాను. ప్రజాకరి నిధులకు ప్రారంభమున నియోజింపబడిన మీన ఇట్టిమాన్యుల చేయుట అనయంజనము కాదని మీ యంతరీక్షలకుననుకార్య ర్వముల దక్షతలకును ప్రపంచమునకు నెలకొండల నిన బాధ్యక మిచ్చె నున్నది. మీ జేతమున నింకను రాజీయ విషయములందు ప్రజేతక వర్తకు గడించినవారు లక్షల కొదిగా నున్నాడు. వారి సభివృద్ధి నొందించు భాగముల వారిమేముల పొటించుభాగములగుడ మీరలమైన కలదు. అభ్యధికుల నానుభూతితోను మీరు మృదూమిట్టల సామ్రాజ్యమువట్టు మీ విధిని నెరవేర్చు కృత కర్మములకు గాధవివ్యాకముతోను నేను మీ కార్యనిర్వహణలకు కరి ించుచుండును.

అని రారాజు వందన సంవేదనల కన్నాటు ప్రభువు గారు చదిచిరి. తనివ్యక్తసార్యభౌమ దగు యంతరాయగాక యీ ప్రారంభోత్సవములకు జరుగవలసి యుండెను గాని అది కొనిసాగనందున నన్నిందులకు రారాజు నియమించెను. నేను రాజప్రతినిధులనువారందరితోన కయోవృద్ధి దను భారతజేతము సభ్యధికులకు ప్రేమించిన నిర్దిరియమవారాగి తురలతో మిగిలినవారద నగుటచే నన్నిందులకు నియమించి. నేనీ జేతము నందు జువురు సంస్థానాధిపతులను నానుటలకును ప్రేమ మిచ్చుదు నగుటచే నాకు స్వయముగ నీ జేతమునై నున మగు నమరాగము కలదు. ఈ దిల్లీనగరమున నెన్నియో కట్టాభిషేక మహోత్సవాలు జరిగెను. నేను ముఖ్యముగా రెండిటిని జ్ఞాపక మొందుకొంటి. 20 ఏండ్ల క్రితము నా సోదకు దగు ఎద్యర్ల సార్యభౌమని కట్టాభిషేక సమావేశమున మరి 9 ఏండ్లకు వార్షి సార్యభౌమని కట్టాభిషేక సమావేశము జరిగెను. వార్షి సార్యభౌమను మేరచక్రవర్తియని నీ జేతమునకు స్వయముగా వచ్చి ప్రజల సంస్థానాధిపతుల రాజభక్తిని గ్రహించి. నేను జరిగిన సమావేశము వైభవమున కాలెందు సమావేశముల కేను గావెన్నును ప్రాముఖ్యతయందు నిర్వల రాజభక్తియందును వారి రెండను లీసిపోదు. ఒక గొప్ప బా లి కి క తి గి న వారింతభావోనయమున మహాసభ నూతించు చుండుటకే నీది ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత గలదు.

పథము వివరము :- గ్రీకులకు నూతన ముద్రి
వర్తమానమైంది. కెల్లాగోవులనుగానూ ప్రభావములి గానూ,
వికేయ ముద్రి గానూ, గానెరిగినానూ యుద్ధ ముద్రి గానూ,
ధిరుబోంతులగు నాధిపతులూ ముద్రి గానూ ఏర్పడి
నానూ, అందఱులకును రాజులూను కంటికి కనబడ
అనుగానూ అభ్యుదయగా నుండెను.

Congress Propaganda.

Boycott of Duke's Visit.

Delhi Observes Hartal.

(ASSOCIATED PRESS)

DELHI, February 9.

In pursuance of the Delhi Provincial Congress Committee's resolution, the city is observing complete hartal to-day to signify displeasure at the Duke's mission and to protest against the inauguration of Indian Legislature which has been performed to-day. For the last one week notices and posters had been conspicuously posted on walls emphasising that to participate in the Government functions was a sin, that these days of ceremony be considered as days of mourning till their lost freedom was regained, that no intimidation or even persuasion be resorted to and that people should not parade the streets in the city. All the shops on principal thoroughfares are closed and business is suspended. Groups of tongs are standing idle and a few that are plying for hire are not interfered with. Some Mohammedan school boys wearing Home Rule badges were going about the streets shouting *Mahatma Gandhi Ki Jai*. The city otherwise is quiet. Owing to the application of the Seditious Meeting Act, big crowds of people have left for Gaziabad, at a distance of nine miles, to hold a mass meeting there in the evening and to pass resolutions regarding boycott of the Duke's visit and reforms.

Delhi Citizen's Meeting.

Organization of Work.

DELHI, February 10.

A public meeting of the citizens of Delhi was held last evening at Ghaziabad about fifteen miles from Delhi. Some 12,000 people attended most of whom had gone from Delhi. The rush of passengers at Delhi Railway station necessitated the running of a special train. Dr. Ansari presided. Three resolutions were adopted. The newly opened Legislatures were condemned as unrepresentative in character. The address presented to the Duke by official President of Delhi Municipal Committee on behalf of the citizens was repudiated. Students, teachers and lawyers were exhorted to non-co-operate and finally a comprehensive resolution sanctioning new Congress organisation in villages and towns of newly formed Congress Delhi Province, starting a Swaraj Ashram and enlistment of candidates for the Indian national service and collection of money in connection with the Tilak Swaraj Fund by annual contributions was passed. A number of speeches were made. Hakim Ajmal Khan in moving the resolution on the newly opened legislature observed that the announcement, eagerly expected by co-operators, contained nothing which was not anticipated by the non-co-operators. He further said that the expressions and words, however elicitly sweet and promising were not going to satisfy those who had learnt by experience to distrust them, because high sounding phrases had ceased to exercise the charm which they once did. Although it was claimed that autocracy has been abandoned and Indian administration was not based on the principles of force or terrorism, Indians knew what value to attach to such professions. Dr. Ansari in the course of his speech appealed to the audience to pass resolutions and follow them. He asserted that India was determined to establish Swaraj despite all efforts of the Government to the contrary. Mr. Asaf Ali said the mere fact of their meeting at Ghaziabad and not in Delhi was a complete refutation of the claim that British administration was not based on terrorism. The speaker said of all wonderful things which the Duke's speech contained was a message from His Majesty which said Indians had dreamed of Swaraj for generations and to-day its beginning was made. The speaker thought perhaps the beginning consisted of the adoption of the word Swaraj in English language. Further than that he could see nothing.

Lala Shankarlal, Secretary, Home Rule League, exhorted students and lawyers to non-co-operate for their country called them to a nobler work. They should make all conceivable sacrifices to build the temple of Indian freedom. Sardar Gurbaksh Singh, Secretary, Provincial Sikh League made an impassioned speech in the course of which he said it was a matter of surprise that the Mahomedans did not show readiness to adopt swadeshi and he regarded it a standing reproach against them. The meeting broke up late in the night.

Lajpat Rai Prohibited from Entering Peshawar.

The Chief Commissioner's Notice.

LAHORE, February 9.

Lala Lajpat Rai who was recently on a visit to Rawalpindi and who returned to Lahore yesterday in the course of a signed article in to-day's *Bandemataram* writes that after his work was completed at Rawalpindi he was proceeding by motor to Peshawar on the 7th instant when an order under the Defence of India Act was served upon him at the Attock Bridge which is at a distance of about 30 miles from Rawalpindi prohibiting him from entering or remaining in the frontier province as the Chief Commissioner believed that his presence at Peshawar would be pre-judicial to public safety. He therefore could not proceed further and returned to Rawalpindi, from where he came back to Lahore yesterday.

Stir in Benares.

BENARES, February 8.

Students are again on the move organising non-co-operation against education institutions. Mr. Gandhi is expected to arrive to-morrow.

Forced Labour in Kumaun Hills.

ALLAHABAD, February 9.

A U. P. Press Communique describes the measures taken by the Government which it is hoped will effect early and drastic reduction of uar(?) system of supplying labour in Kumaun Hills with a view to its eventual abolition.

Income tax Grievances.

Three Days Hartal.

KARACHI, February 8.

Three days hartal was observed at Sakkar during the

[Egyptian Nationalism.

Schools Closed Down.

Boys Absent Without Leave.

(REUTER'S.)

LONDON, February 7.

CAIRO.—The Government have closed down the secondary schools throughout the country until a guarantee is given that they will not be used for political purposes. This is a sequel to the action of the Egyptian Headmaster in expelling the ringleaders of the students of the Abbasia School at Alexandria, who absented themselves without leave on the occasion of the Nationalist delegation's return from Paris, upon which a sympathetic strike broke out in schools throughout the country.

South African Elections.

Smuts' Denunciation of Nationalist Policy.

LONDON, February 7.

CAPE TOWN.—On the eve of the South African elections to-morrow, in which the chief issue relates to the maintenance of the Imperial connection, General Smuts has issued a stirring appeal to the people to support the South African Party. He denounces the Nationalist policy of secession. He says that the most fundamental issues of the life of South Africa as well as the question of national honour and good faith are involved.

If the Nationalist propaganda, says General Smuts, stands, we shall sow a crop of racial distrust which only the scythe of civil war can garner. The Nationalists are committing a supreme crime against the young of South Africa, which are being born in the throes of common sufferings and sacrifices.

The Colonial and War Offices.

LONDON, February 7.

Lord Milner has formally surrendered the seals of office to Mr. Churchill who will probably commence his duties at the Colonial Office on Monday next. There is no doubt that Sir Worthington Evans will succeed Mr. Churchill at the War Office.

Sindh Commissioner's visit in owing to income tax grievances.

Indian Mussalmans and Khilafat.

Mr. Chirol's Floundering Reply.

DELHI, February 9.

Sir Valentine Chirol has sent the following letter to Mr. Mohammad Faiyaz Khan of Agra in reply to the latter's communication to press 'challenging some remarks made by Sir Valentine in an address to the History Union of the Madras Christian College:—Viceroy's Lodge, Delhi 7th February:—

Dear Sir,

Your letter of January 31st reached me on arrival here on Sunday. It appears to be based mainly on a misapprehension or perhaps on an inaccurate report of the statement which I made in my address to the History Union of the Madras Christian College. That statement was not as your letter puts it, that the claim of Ottoman Sultans to the Khilafat was never recognised, but that it never has been recognised by the whole Mahomedan world in support to this statement which is assuredly beyond dispute I quoted the late Sir Syed Ahmed Khan, the founder of Aligarh and I am afraid that if Indian Mussalmans now repudiate his authority, nothing that I could say would carry conviction with them and no discussion of the subject would serve any useful purpose. Whilst therefore declining your invitation, I can appeal with confidence to my past writings to show that I am animated by no sort of hostility either to Indian Mussalmans or to the great religion which they profess. Indeed, the whole of my address at Madras was inspired by the desire to restrain the Indian Mussalmans from identifying the cause of Islam with that of a power whose influence in the Islamic world only began to make itself felt after the greatest and most fruitful period of Islamic culture had passed away and finally sacrificed the interest of Islam to its temporal ambitions by wantonly entering into the great war as the ally of Germany. As you tell me you have sent your letter to me to the press, I propose to send this reply also to the press.

Yours faithfully,

(Sd.) VALENTINE CHIROL.

A Chief Justice's Advice.

Construction Before Destruction!

PATNA, February 10.

Sir Dawson Miller, Chief Justice of Patna High Court, presiding at a student's meeting in Patna College advised students not to be led away by emotions or catchwords. He pointed out there was field enough for national institutions exist side by side with the existing institutions. The present system of education might by suitable alteration and improvements, be very well remodeled on national lines. There was no necessity for destroying them altogether. It was very easy to dislodge an avalanche and set it moving, but very difficult to arrest its motion. He pointed out construction should precede destruction and they ought not to destroy the present system of education until they found better substitutes.

National High School.

At Ongole.

(A Correspondent.)

A National High School, from infant class to 6th Form with industrial classes, spinning, weaving, and Carpentry, was opened at Ongole on Wednesday noon in Mr. Prakasam spacious new Buildings. There are now 70 students in all classes consisting of all communities including Muhamadans. Special provision for Muhamadan religious instruction has been made Hindi's taught by Mr. P. L. Narayanarao B.A. LL.B of Allahabad who offered honorary services the staff consists of 15 teachers of whom five are graduates and old teachers the nine leading vakils who suspended practice, have not been filing new cases they are starting on propaganda work and collection of funds for the National school great enthusiasm prevails.—(By wire).

Reparations Decision.

Italian Premier's Views.

The Near East Conference.

(REUTER'S.)

LONDON, February 7.

ROME.—In the Senate, Count S'Forza, reviewing the Reparations decision, said that he was dubious as to Germany's capacity to pay, as Germany had avoided furnishing the necessary data, but it was noteworthy that whereas financial conditions in Germany were continually growing worse and threatening a serious crisis, economic conditions showed a tendency to regain their former flourishing condition.

The last four wagons in the Berlin-Paris express yesterday were packed with twenty mark pieces, totalling twentyfour tons of gold, which are being expeditiously transferred to the Bank of France, to the account of the Reparations Commission.

Germany's Deposit of Gold.

Turkish Public Debt.

LONDON, February 7.

PARIS.—Delivery of twentyfour tons of gold has been effected in accordance with the terms of the treaty which stipulates that Germany should hand over gold deposited in Reichsbank on behalf of the Turkish public debt, as securing for the first issue of the Turkish currency notes and as a residue of the gold advance which Germany agreed to make to Turkey in 1915.

German Reply to Allied Note.

Differences of Opinion.

LONDON, February 7.

Sharp division is making itself manifest in Germany over the reply to the Allied note on reparations and disarmament. The Bavarian Premier Doctor Von Kahr has returned to Munich from the Conference of the German State Premiers at Berlin which was unable to agree with regard to the proposals of Bavaria which is still unwilling to disarm. Meanwhile, Paris anticipates that the German acceptance of the invitation to the Conference in London on March 1st will be surrounded with so many conditions, as will be tantamount to refusal.

Germans Accept Invitation.

Stipulations Put Forth.

LONDON, February 7.

BERLIN.—The German Government have accepted the invitation to participate in the London Conference, but add that they suppose that the negotiations will include the discussion of counter-proposals.

Turkish Delegation.

The Personale.

LONDON, February 7.

A telegram from Constantinople states that the Turkish delegation to London will probably consist of the Grand Vizier or the late Minister, Sefa Bey, Reshid Bey and Osman Nazami.

The Greek Cabinet

Its Constitution.

LONDON, February 7.

ATHENS.—The new Cabinet has been constituted with M. Callogeropoulos as Premier and Minister of Foreign Affairs M. Gounaris as Minister of War, and M. Theotokis as Minister of Justice. M. Callogeropoulos will head the Greek delegation to London.

National Assembly.

LONDON, February 7.

ATHENS.—National Assembly has been voted constituent by acclamation.

Indian Trade.

London Chamber of Commerce.

LONDON, February 7.

At a joint meeting of the East India section of the London Chamber of Commerce and indent merchants interested in Indian trade, a resolution was passed strongly disapproving of the action of commercial associations in India in instructing their members to refuse to pay the drafts unless the rate of exchange is not under two shillings to rupees, declaring that it is contrary to business morality and destructive of sanctity of contracts. The resolution also expressed opinion that if such instructions were adhered to they would have most damaging effect upon all the present and future business with India and would render impossible the continuance of past relations between suppliers in United Kingdom and importers in India. Sir Charles Macleod, who presided over the meeting said they were not fettering the liberty of action in the cases of individual shippers but as a body they were determined not to allow organised repudiation of contracts.

Chinese Opium Trade.

Punishment of Persons.

LONDON, February 7.

PEKING.—As a result of the petition from the Anti-Opium Association, the Ministry of Justice has drafted new laws governing the punishment of persons trafficking in morphia, heroin etc.

British Empire Steamers.

LONDON, February 7.

All steamers allotted to the British Empire by the peace Treaty have now been advertised with the exception of forty-eight steamers twelve sailing vessels which were interned in South America and are now being repaired. Total number advertised amount to 273 steamers, 4 sailing vessels and 24 trawlers, aggregating approximately 2 million tons of which 146 steamers, 4 sailing vessels and 2 trawlers aggregating 924,028 tons have been sold.

Central Legislature.

King-Emperor's Congratulations!!

Profound Disappointment to Liberals.

The Theory of "Forgive and Forget!"

(Associated Press.)

The Princes' Chamber. An Imperial Asset!

DELHI, February 8.

His Highness the Maharaja of Bikaner in seconding the resolution moved by the Maharaja of Gwalior said that unflinching loyalty and devotion of Indian Princes towards the throne and person of the King Emperor had stood the test of time for the last one hundred years. They looked upon the Imperial Crown as central force in the Empire which attracted and welded together all component parts a fact remarkably proved during the war. The gracious interest taken by King in the affairs of Indian States, the watchword of hope that he gave in 1912 and the restoration of safeguarding their privileges rights and dignities by Royal Proclamation would find a loyal echo in all Indian States. While expressing disappointment at the postponement of the Prince of Wales visit the Maharaja deemed it a high honour that the substitute should have been found in such an illustrious Imperial person as the Duke.

Concluding the Maharaja of Bikaner expressed his profound conviction that the Chamber would not only prove of great benefit to the Princes of India, but would as well be a true Imperial Asset.

The Maharajas of Patiala and Alwar supported the resolution which was carried.

Oath of Allegiance.

DELHI, February 9.

Before the actual inauguration of the Council of State and the Legislative Assembly, six members took the oath of allegiance. They were Mr. Srinivasa Sastri, Sir Alexander Murray, and Ramabhadra Naidu of the Council State and Messrs Srinivasa Rao, Satish Chandra Ghose and Raja Kusalpal Singh of the Legislative Assembly. The Presidents of both houses shook hands with members and left the Council Chamber to receive the Duke and the Viceroy at the pavilion.

The New Councils. Their Inauguration.

This morning H. R. H. the Duke of Connaught performed one of those functions which will go down to history as really epochmaking. Commanded by H. M. the King and armed with a special commission from His Majesty, the Duke inaugurated the two Imperial Legislatures which are destined to play a great part in the future history of India. The quadrangle immediately opposite the Assembly Chamber was astir from early morning and presented a scene of great animation and lively interest. The decorations were profuse with flags and bunting, and the soldiers' accoutrements glistening in the morning sun gave a splendid touch to the whole scene. A large number of spectators were seated on both sides of the gangway leading to the Council Chamber and the Secretariat Staff crowded in every available space in the huge building.

Leaving Viceregal Lodge at 10 o'clock under a Royal salute, the cortege, which was composed of the 19th Hussars the 101st R. F. A. and the 20th Deccan Horse, came up to the pavilion, where a guard of honour, furnished by the Royal Air Force and the 1-6th Jat Light Infantry, presented arms, and the Band played the National Anthem. At the pavilion His Royal Highness was received by the Members of the Executive Council and the Presidents of the Council of State and the Legislative Assembly.

Their Excellencies the Viceroy and Lady Chelmsford left Viceregal Lodge a little after 10 o'clock and their departure was announced by a salute. Their Excellencies' escort was composed of the Viceroy's Body Guard, the 19th Hussars, the 102nd R. F. A. and the Patiala Lancers. On the arrival of the Viceroy at the pavilion the Union Jack was unfurled and the Band played the National Anthem. The Duke and the Viceroy then proceeded to the Council Chamber in procession, headed by the Presidents of the Council of State and the Legislative Assembly, Members of the Governor-General's Executive Council and the Staffs of His Royal Highness and His Excellency. On both sides of the entrance to the Assembly Hall the guards of honour came to the salute as the procession moved off.

The scene inside the Hall was one of the great subdued excitement. The galleries were packed with Ruling Princes and Chiefs, principal civil and military officers and a few chosen leading non-officials. H. E. Lady Chelmsford was in the Viceregal Gallery. On the floor of the house were seated Members of the Council of State and the Assembly and immediately below the dais were provided for the two Presidents. As soon as the Duke and the Viceroy entered the Hall the entire audience stood up. The Duke took his seat on the Throne, supported by the Viceroy on his right.

H. E. The Viceroy.

H. E. the Viceroy, in inviting the Duke to declare the Houses open, said—

HONBLE MEMBERS OF THE COUNCIL OF STATE AND MEMBERS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.—I have required your attendance here under Section 63 of the Government of India Act for an important ceremony. The new Indian Legislature which is to be opened to-day is the outcome of the policy announced by His Majesty's Government in August, 1917. That announcement has been described as the most momentous utterance in the

chequered history of India and I believe that it merits that description. But history as we have learnt to know, is a continuous process. In human affairs as in nature, there are no absolute beginnings, and however great the changes that may be compressed into a few crowded years, they are to the eye of the historian the inevitable consequences of other changes sometimes but little noticed or understood at the time which have preceded them. Nowhere is this clearer than in the record of British rule in India. The Act of 1919 involved a great and memorable future from the old system of government. It closed one era and opened another. None the less, its most innovating provisions had their germ in measures reaching well back into the last century and the purpose and spirit which underlay them are those that have throughout guided and inspired the policy of the British in India. There are those who will dispute this interpretation of the character of British policy. In their eyes the real object of the British Government has always been the retention of all genuine power in its own hands, and every step in the liberalisation of the structure of government had been a concession tardily and grudgingly yielded to demands which the Government deemed it inadvisable to refuse.

"Many an error and Shortcoming."

I am confident that history will not endorse this charge. The historian of the future will detect in his survey of the achievements of the British in India many an error and shortcoming, but he will also recognise that throughout the years of their rule one increasing purpose has run, and he will do justice to the unprecedented character and the colossal magnitude of the task which they set themselves, for no such task was ever attempted by the Empires of the past. In these Empires either institution had never existed or as in the case of Rome the growth of the Empire had proved fatal to such liberties as had previously been enjoyed by the founders of the Empire. There were differences, doubtless, in the forms of local administration and in the personal privileges of the members of the various peoples and races of the State, but such variations in no wise affected the autocratic character of the Central Government. But the destinies of India and Britain became linked together at a time when in the latter country self-government had become firmly established and it has since been the constant aim of the British Government to extend to India the benefits and privileges of her own institutions.

Centuries of Sustained Effort!!

Were any specific evidence needed of the truth of this proposition I would appeal to the historic minute of Lord Macaulay upon the question of the medium of instruction in India. His argument that England could not import the ideas of the Western world otherwise than in her own language carried with it tremendous consequence, it was familiarity with the literature and thought of English historians and teachers that did more than any other single cause to mould the minds of educated India in a way that inevitably led to a demand for political development that should imitate the model held out to her for as one of our own poets has said—"We must be true who speak the language Shakespeare spoke". The difficulties which confronted her in such a task were indeed formidable. The vast area of country, the number and diversity of its population and the habits and ideas engendered by many centuries of despotic rule were obstacles that might well have seemed insuperable even to the boldest imagination. In dealing with them the methods followed by British statesmen have been those with which the political development of England herself made them familiar. English self-government was not the fruit of any sudden revolution or catastrophic change but has been built up gradually and through centuries of sustained effort.

Advancement-Step by Step.

The evolution of British policy in India has proved a similar course. The British Government has not attempted any dazzling and brilliant but inevitably unstable reconstruction. It has been content to advance step by step, to adjust its institutions from time to time to the degree of progress obtained by the people and to build up the edifice of constitutional government on the foundations laid by preceding generations, so that of India under British rule it might be truly said, as has been said of England, engaged in extending and solidifying their dominions, in evolving order out of the chaos that had supervened on the break up of the Moghul Empire and in introducing a number of great organic reforms such as the improvement of the police and the prisons the codification of the criminal law and the establishment of a hierarchy of courts of justice and of a trained Civil Service.

Significance of the Act.

The main achievement of the administration was in fact the construction and consolidation of the mechanical frame work of the Government. Three separate Presidencies were brought under a common system. British rule was extended over much of the intervening spaces, and the legislative and administrative authority of the Governor-General in Council was asserted over all the provinces and extended to all the inhabitants, while at the same time provision was made for local needs and local knowledge by the creation or recreation of local Councils. And it is significant that in the Act which closed this chapter the principle of associating the people of India with the government of the country was definitely recognised.

The Council set up by this Act were still merely legislative committees of the Government but then the right of the public to be heard and the duty of the executive to defend its measures were acknowledged, and Indians were given a share in the work of land herself, that she has been a land where freedom slowly broadens down from precedent to precedent.

Well-defined Stages.

The history of constitutional developments in India under British rule falls into certain fairly well defined stages. The first of these may be said to have terminated with the Act 1861. During this period the British Government were legislation. The second stage terminated with the Act of 1892. The intervening period has witnessed substantial and many-sided progress. Universities had been established, secondary education had made great strides and Municipal and District Boards had been created in the major Provinces.

Representatives on the Council.

A limited but important section of Indian opinion demanded further advance, and the justice of this demand was recognised by the British Government in the Act of 1892. This Act conferred on the Councils the right of asking questions and of discussing the Budget and to this extent admitted that their functions were to be more than purely legislative or advisory, but its most notable innovation was the adoption of the elective principle. It is true that technically the non-official members continued to be nominated but inasmuch as the recommendations of the nominated bodies came to be accepted as a matter of course the fact of election to an appreciable proportion of the non-official seats was firmly established. The Act of 1861 had recognised the need for including an Indian element in the Legislative Councils. The Act of 1892 went further. It recognised in principle the right of the Indian people to choose its own representatives on the Councils.

Balance of Power.

The third stage will always be associated with the names of Lord Morley and Lord Minto. The experience of the reforms of 1892 had been on the whole favourable. The association of the leaders of the non-official public in the management of public affairs had afforded an outlet for natural and legitimate aspirations, and some degree of education in the art of government, but the impulses which had led to the reforms of 1892 continued to operate, and they were reinforced by external events such as the Russo-Japanese War. Important classes were learning to realise their own position to estimate for themselves their own capacities and to compare their claims for equality of citizenship with those of the British race. India was, in fact, developing a national self-unconsciousness. The Morley-Minto Reforms were a courageous and sincere effort to adjust the structure of the Government to these changes. The Legislative Councils were greatly enlarged, the official majority was abandoned in the local Councils, and the principle of election was legally admitted. No less significant were the alterations made in the functions of the Councils. These were now empowered to discuss the Budget at length, to propose resolutions on it and to divide upon them, and not only on the Budget but in all matters of public importance resolutions might be moved and divisions taken. It was hoped by the authors that around this constitutional conservative sentiment would crystallise, and that for many years no further shifting of the balance of power would be necessary.

Wider Opportunities.

These anticipations have not been fulfilled, and from the vantage point of our later experience we can now see that this was inevitable. The equilibrium temporarily established was of a kind that could not for long be maintained. The forces which had led to the introduction of these reforms continued to gain in intensity and volume. The demand of educated Indians for a large share in the government of their country grew year by year more insistent and this demand could find no adequate satisfaction within the framework of the Morley-Minto constitution. This constitution gave Indians much wider opportunities for the expression of their views and greatly increased their power of influencing the policy of Government and its administration of public business, but the element of responsibility was entirely lacking. The ultimate decision rested in all cases with the Government, and the Councils were left with no functions save that of criticism. The principle of autocracy, though much qualified, was still maintained and the attempt to blend it with the constitutionalism of the West could but postpone for a short period the need for reconstruction on more radical lines.

Self-laudation.

Such, then, was the position with which my Government were confronted in the years 1916-1917. The conclusion at which we arrived was that British policy must seek a new point of departure, a fresh Orientation. On the lines of the Morley-Minto Reforms there could be no further advance. That particular line of development had been carried to the furthest limit of which it admitted and the only further change of which the system was susceptible would have made the legislative and administrative acts of an irremovable executive entirely amenable to elected Councils and have remained responsible for the government of the country, but would have lacked the power to secure the measures necessary for the discharge of that responsibility. The solution which finally commended itself to us is embodied in the principle in the declaration which His Majesty's Government in full agreement with us made in August, 1917. By that declaration the gradual development of self-governing institutions with a view to the progressive realisation of responsible government was declared to be the goal towards which this policy of His Majesty's Government was to be directed. The increasing association of the people of India with the work of the Government had always been the aim of the British Government. In that sense, a continuous thread of connection links together the Act of 1861 and the declaration of August, 1917. In the last analysis the latter is only the most recent and most memorable manifestation of a tendency that has been operative throughout British rule, but there are changes of degree so great as to be changes of kindred. This is one of them. For the first time the principle of autocracy which had not been wholly discarded in all earlier reforms was definitely abandoned.

Road to Self-Govt. Within the Empire!

The conception of the British Government as a benevolent despotism was finally renounced and in its place was substituted that of a guiding authority whose rule it would be to assist the steps of India along the road that in the fullness of time would lead to complete self-government within the Empire. In the interval required for the accomplishment of this task certain powers of supervision and if need be of intervention would

be retained and substantial steps towards redeeming the pledges of the Government were to be taken at the earliest moment possible. I shall not attempt to recount in detail the processes by which subsequently the new policy was given definite form and expression in the Act of 1919. They are set out in documents all of which have been published in May, 1919.

Objective of British Rule

I took up first the question of constitutional reform. Throughout that year and the first half of 1917, I pressed upon His Majesty's Government the necessity for a declaration of policy outlining the objective of British rule in India and the steps to be taken in the direction of that objective feeling, sure that such a declaration could only emanate satisfactorily from the highest authority of the Empire. In August, 1917, that declaration was made, and in November the Secretary of State on my invitation came to India to take up the task of recommending with myself to His Majesty's Government the steps to be taken in fulfilment of the declaration. Without that visit, I make bold to say the Government of India might still be exchanging despatches with His Majesty's Government on this subject. No two men could have worked together on such a task with greater harmony and goodwill. Differences there may have been, but where and when have there not been differences in such a work? Our proposals and the reasons for them are set out in the report on Indian constitutional reforms. They have been widely and in some quarters severely criticised, and in some respects they have been modified by Parliament, but the cardinal feature of our scheme, now generally known as the system of diarchy is the basis of the Act of 1919.

An Honest Effort!!

It will be for future generations to pass final judgment on our scheme, and I shall not endeavour to anticipate the verdict, but certain claims I do advance. The scheme does represent an honest effort to give effect in the fullest and most complete form possible to the declaration of August, 1917. Neither here nor in England has there been any attempt to whittle down or nullify the pledges then given, nor can the charge of failing to consult Indian opinion be laid at our doors. At every stage we have courted publicity. The proposals in the report on Indian constitutional reforms were communicated to the public at the earliest moment possible. The criticism which they elicited were transmitted to the Secretary of State in published despatches and every opportunity was given to all parties to lay their views before the Joint Committee and every criticism every suggestion every alternative plan was fully weighed and explored. We left nothing undone that in our judgment might conduce to the successful solution of the great work, which we had undertaken. According to our lights we have striven to make the gift which we had to bestow, worthy of Great Britain and worthy of India.

The Duke's Mission.

And now H. M. the King-Emperor, who has given so many proofs of his concern for the welfare of India, has been pleased to set the seal on our labour of the last four years by deputed H. R. H. the Duke of Connaught to open on his behalf the new Indian Legislature. His Royal Highness is no stranger to India. Some five years of his life were passed in this country. He has himself been a member of the Indian Legislative Council. He knows the people of India and their problems and his interest in their well-being has never flagged. We welcome him not only as the representative of H. M. the King-Emperor, but as an old and proved friend of India, and now it is my privilege and pleasure to ask His Royal Highness to inaugurate the new Assemblies of the Council of State and the Legislative Assembly.

The Duke Speaks

King Emperor's Message.

H. R. H. the Duke said:—

Your Excellency and Gentlemen of the Indian Legislature I am the bearer of a message from His Majesty the King Emperor. It is this:—

His Imperial Majesty the King Emperor's message to the Indian legislatures:—

Earnest Good Wishes.

Little more than a year has elapsed since I gave my assent to the act which set up a constitution for British India. The intervening time has been fully occupied in perfecting the necessary machinery and you are now at the opening of the first session of the legislatures which the Act established. On this auspicious occasion, I desire to convey to you and to the members of the various provincial councils, my congratulations and my earnest good wishes for success in your labours and theirs.

Dream of Swaraj!

"For years, it may be for generations, patriotic and loyal Indians have dreamed of Swaraj for their motherland, an opportunity for progress to the liberty which my other dominions enjoy. On you, the first representatives of the people in the New Councils, there rests a very special responsibility, for on you, it lies by the conduct of your, business and the justice of your judgement to convince the world of the wisdom of this great constitutional change. But on you, it also lies to remember the many millions of your fellow countrymen who are not yet qualified for a share in political life to work for their upliftment and to cherish their interests as your own. I shall watch your work with unfailing sympathy and with a resolute faith in your determination to do your duty to India and the Empire."

Memorable Occasion.

As you know it had been the intention of His Majesty to send the H. R. H. Prince of Wales, the heir to the throne with his greetings and his authority to open the chambers of the new Indian legislature. Events did not permit of his coming, and I received His Majesty's commands to perform these functions on his behalf. In me the King selected the eldest member of the Royal House and the only surviving son of Queen Victoria, whose love and care for India will ever live in its people's memory. I have myself a deep affection for India having served it for years and made many friends among its princes and leaders. It is thus with no common pleasure that I am here to receive you on this memorable occasion.

Historic Assemblages.

Throughout the centuries, Delhi has witnessed the pomp and ceremony of many historic assemblages. Two of these at least, are remembered by most of you. Twenty years ago I took part in that brilliant concourse which celebrated the accession of my late brother, King Edward the VII. Nine years later, amid circumstances of unforgettable splendour, King George the V and His Queen received in person the homage of the Princes and peoples of India.

Fitness for Enjoyment of Liberty.

Our ceremony to-day may lack the colour and romance of the gatherings I have mentioned, though it does not yield to them in the sincerity of its loyalty. But it strikes a new and different note. It marks the awakening of a great nation to the power of its nationhood. In the annals of the world there is not so far as I know an exact parallel for the constitutional change which this function initiates. There is certainly no parallel for the method of that change. Political freedom has often been won by revolution, by tumult, by civil war at the price of peace and public safety. How rarely has it been the free gift of one people to another in response to a growing wish for greater liberty and to the growing evidence of fitness for its enjoyment. Such however is the position of India to-day and I congratulate most warmly those of you old in the service of your motherland, who have striven through good report and ill for the first instalment of that gift and to prove India worthy of it. I trust that you and those who take up your mantles after you will move faithfully and steadfastly along the road, which is opened to-day.

Aim of British Rule.

When India became a dependency of the British Crown she passed under British guardianship, which has laboured with glorious results to protect India from the consequences of her own history at home and from the complications of international pressure abroad. Autocratic, however, as was the Government then inaugurated it was based on the principles laid down by her late Majesty Queen Victoria in that famous proclamation of 1858, of which the key-note is contained in the following passage:—"In their prosperity will be our strength, in their contentment our security and in their gratitude our best reward", and though there have been occasions on which the tranquillity of this great country has been endangered by disturbances and disorders which have necessitated the use of military force, speaking on behalf of His Majesty and with the assent of his Government, I repudiate in the most emphatic manner the idea that the administration of India has been or ever can be based on principles of force or terrorism.

Principle of Autocracy Abandoned!!

All Governments are liable to be confronted with situations which can be dealt with only by measures outside the ordinary way, but the employment of such measures is subject to clear and definite limitations, and His Majesty's Government have always insisted and will always insist on the observance of these limitations as jealously in the case of India as in that of England herself. As His Excellency the Viceroy has observed the principle of autocracy has all been abandoned. Its retention would have been incompatible with that contentment which had been declared by her late Majesty Queen Victoria to be the aim of British rule and would have been inconsistent with the legitimate demands and aspirations of the Indian people and the stage of political development which they have attained.

Irksome Methods.

India has escaped the worst ravages of the war and its sequels and is thus in some respects better fitted than many other countries to confront the future. Her material resources are unimpaired. Her financial system is sound, and her industries are ready for rapid expansion, but she cannot hope to escape altogether the consequences of the world-wide struggle. The countries of the earth are linked together as never before. A contagious ferment of scepticism an unrest is seething everywhere in the minds of men and its workings are plainly visible in India. She has other problems peculiarly her own. In experience, the political methods will be irksome at times. The electorates will have to be taught their powers and responsibilities and difficulties which are negligible in smaller and more homogenous countries will arise in handling questions of religion and race and custom.

India's Burdens.

Henceforward, in an ever-increasing degree, India will have to bear her own burdens. They are not light. The times which have seen the conception and birth of the new constitution are full of trouble. The war which ended two years ago has done more than alter the boundaries of nations. The confusion which it brought in its train will abate in time but the world has not passed unchanged through the fire. New aspirations have awakened. New problems have been created and old ones invested with stinging urgency.

Partnership Theory.

Gentlemen of the Indian Legislature:—

Such are the labours which await you. They will have to be carried on under the eyes of a watching world interested, but not uncritical of sister nations, who welcome you into their partnership in the British Empire, of that wider council of nations, which look to India as the future guide of the unknown forces of Asia. Your individual responsibility is great. You may perhaps, be apprehensive that there are a few practical issues of immediate moment will be rather the provincial councils than the central legislature. You may feel that the ministers in the provinces will be in closer touch with the popular causes and have larger opportunities of public service, but this is true only in a very limited sense.

Responsibility to Parliament.

It is the clear intention of the act of 1919, that the policy and decisions of the Government of India should be influenced to an extent incomparably greater than they have been in the past by the views of the Indian Legislature, and the Government will give the fullest possible effect consistent with their own responsibilities to Parliament to this principle of a new constitution. From now onwards your influence will extend to every sphere of the central Government. It will be felt in every part of its administration.

Restrictions.

You are concerned not with the province but with all British India and statesmanship could not ask for a nobler field of exercise. Upon the manner in which your influence is exerted, upon the wisdom and foresight displayed in your deliberations, upon the spirit in which you approach your great task, will depend the progress of India towards the goal of complete self government to ensure so far as political machinery can ensure that the legislature is fully equipped.

Caution and Moderation.

For those lofty duties, two chambers have been constituted. In the Council of State it has been the intention of Parliament to create a true senate, a body of elder statesmen endowed with mature knowledge, experience of the world and the consequent sobriety of judgment. Its functions will be to exercise a revising, but not an over riding, influence for caution and moderation and to review and adjust the acts of the larger chamber. To the Assembly it will fall to voice more directly the needs of the people. Soldier and trader, owners of land and dwellers in cities, Hindu and Mahomedan, Sikh and Christian, all classes and communities will have in at their share of representation. Each class and each community can bring its own contribution, its own special knowledge to the Councils' deliberations, and may I say in passing that help will be expected from representatives of the British non-official community. They have done great service to the trade and industry of India in the past. Will they not now with their special experience of representative institutions in their own land lend their powerful aid in building up India's political life and practice?

Capacity for Enduring Success.

In a legislature thus composed it is both inevitable and right that strong differences of opinion and aims should manifest themselves. Struggle is a condition of progress in the natural world. (Politics is in fact the progress of the class of will sympathies and interests striving for adjustment in the sphere of legislation and government.) But it is the great virtue of representative institutions that they tend to replace interest by reasoned discussion, compromise, toleration and the mutual respect for honourable opponents. The extent which a body of law-makers shows itself capable of controlling passion and prejudice is the measure of its capacity for enduring success.

For these reflections I make no apology. They must already have been present to your minds, but they constitute the strongest plea for what all friends of India most desire to see a greater unity of purpose among her various communities. In all your deliberations, let there be a conscious striving for unity in essentials, that unity which has been lacking in India in the past, but may yet become if steadfastly nurtured, her greatest strength.

A Signal Honour!

India's Choice Indeed!!

Gentlemen of the Indian Legislature,

Hitherto, I have spoken of your duties. Let me close with a word of your privileges. On you, who have been elected the first members of the two Chambers, a signal honour has fallen. Your names will go down to history as those whom India chose to lead the van of her march towards constitutional liberty. I pray that success will attend you and that the result of your labours will be worthy of the trust that India has reposed in you.

Certificate to Lord Chelmsford.

Your Excellency:—You are approaching the end of your Viceroyalty. In almost every country of the world, the years just passed have been critical and anxious; in India no less, and I know well the vast and well nigh overwhelming anxieties which you have been called upon to face. I know well the high sense of duty which has always prompted you, the single purpose which has possessed you, the never failing courage which has sustained you. From the first moment you held one special object in view. You determined, God willing, to lead India to a definite stage in her constitutional advancement through all distractions and difficulties. You held to that determination and to-day when your thoughts are turning to the homeland and to the hour when your mantle will pass to other shoulders when you think regretfully as all men must in such an hour of all, the things you would have wished to do had fortune been more kind still if you look round this Assembly, Your Excellency must surely feel "For this I have striven and in this I won".

Nation's Gratitude.

I wish to offer my warm congratulations to you on the translation to-day into life and reality of that far seeing scheme of political progress of which you and the Secretary of State are the authors. It must be no small pride to a statesman who had been directing destinies of India during these difficult years that he sees while still in office the foundations securely laid of that edifice which he helped to plan with infinite care in the face of much misunderstanding and with the full assurance of a nation's future gratitude.

I trust that your Excellency's successor and the devoted public servants who will be his agents and advisers will find in the new Indian Legislature an alleviation of labour, a faithful mirror of India's needs and wishes and a trusty laud between themselves and the vast millions under their care and now I declare duly open the Council of State and the Legislative Assembly constituted under the Government of India Act, 1919.

The Punjab Events.

"Forgive and Forget" Again!!

Gentlemen, I have finished my part in to-day's official proceedings. May I claim your patience and forbearance while I say a few words of a personal nature. Since I landed I have felt around me bitterness and estrangement between those who have been and should be friends. The shadow of Amritsar has lengthened over the fair face of India. I know how deep is the concern felt by His Majesty the

ఎకరస్సు శిఖరము మీదికి నియమముల పెక్కిపాఠ్య
 టుట నడుగుచున్న యేర్పాటుల నందరర్హులలో రాంజుల
 కాక్షుకలు సామైటికారికలన బంగారు బహుమతిని వదలిన
 దాక్షర్యులూ పోనగారు కైవ్యవోగిగ నింమింజులది.

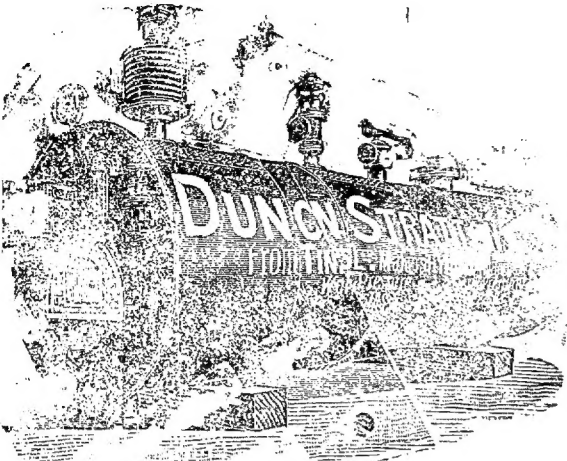
A black and white illustration of a man riding a bicycle. He is wearing a dark suit, a white shirt, a dark tie, and a flat cap. He is looking forward with a slight smile. The bicycle has a large front wheel and a smaller rear wheel, with a chain drive. The illustration is done in a stippled or cross-hatched style, giving it a textured appearance.

శంకరినిలాసము:___ "ప్రతిభ" 20-10-1954

DUNCAN STRATTON & Co.

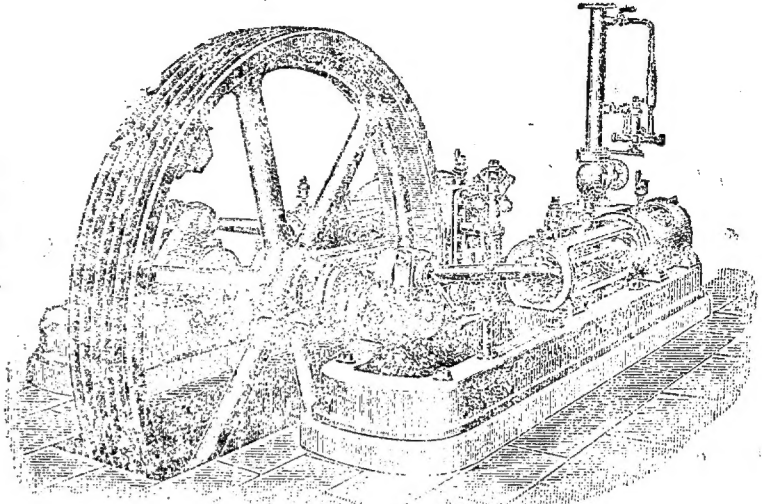
వి. రా. జ. రా. కె. బి. రా. అంధ్రు. జి.

ఎంజనీర్లు, మెషినరీ ఇంప్లొయర్లు, 9 మెరయిన్ పీథి, బొంబాయి.

పూడవ 10 అడుగులు
 మొదట 24 అడుగుల వర
 కిందును — వయోమేటరు
 ల 4. మొదట 6 ఇ. రిజు.
 వరకు కొలుచును.

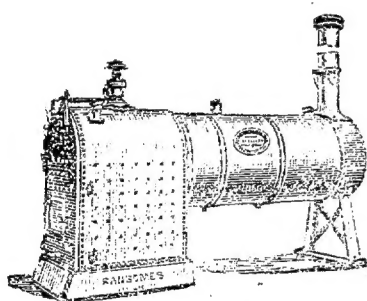
శ్రీచక్రంను ! వేదము
50 పాదములు కలదు.
160 పాదములు కలదు.

பிரதமர்: சார்னிங் பாயலர்.

పాత్రాధిపతి అంబాధేయ బాయియర్.
 తనకు 20 వ. కేసులు, 22 వ. కేసులు ఉన్నాయి.

లోక్ మల్టిమీడియం బాయిల్డు.
 స్త్రీమణ్డం (కొనడ 80 పౌండ్లు, 100 పౌండ్లు, 120 పౌండ్లు, 150 పౌండ్లు మరియు 180 పౌండ్లు).

స రిశల్ బాయిలరు.

పక్షాధిపతి పరిమళం పరిమళం పరిమళం

ఈ క్రింద తెలుగుబడిన వాటిని
స్వయం చేర్చి దుమూ.

[illegible]

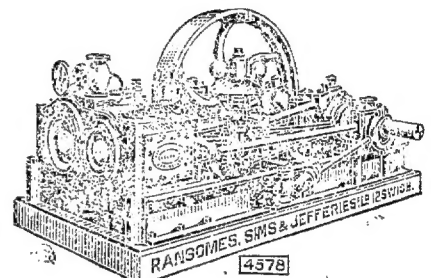
అష్టాదశాక్షం బ్రహ్మ విజ్ఞానం
అష్టాదశాక్షం బ్రహ్మ విజ్ఞానం
అష్టాదశాక్షం బ్రహ్మ విజ్ఞానం
అష్టాదశాక్షం బ్రహ్మ విజ్ఞానం

మండుగడ్డకేయ్యం టేషింగ్రి [నామానా
మడ్డు బియ్యంమార్కెట్ టేషింగ్రి వాటి
టెస్టింగ్రికాదు మండుగడ్డకేయ్యం టేషింగ్రికాదు
మండుగడ్డకేయ్యం మార్కెట్ మండుగడ్డకేయ్యం

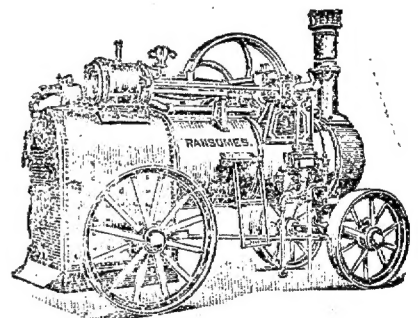
కౌముది, బృహదాశ్వలయ శాస్త్రము, కౌరవము
 విరాట శాస్త్రము, బృహదాశ్వలయ శాస్త్రము, కౌరవము
 కౌముది, బృహదాశ్వలయ శాస్త్రము, కౌరవము
 కౌముది, బృహదాశ్వలయ శాస్త్రము, కౌరవము

కల్ బరన్ అందు కాన్ బరన్ ప్రత్యేక.
కర్ణాటక అభివృద్ధి కమిషన్.

స్వాత్మ ప్రాప్తికి కాంక్షించు
 హిందూస్థాని, ఎంచునులు.
 ((కానీ ఈ ప్రాప్తి మొనరుచు పోవలెననినది.))
 ఇందులో సింగిల్ నిలిపడము ఎంచినది మాడ గలదు.

హృస్వీయకాంపాండు ఎంజినలు.

పోర్టు జల్ స్టేషను ఎంజినులు.
సింపెల్ " సింగిల్, డబుల్ సిస్టమ్ల గలవి.
స్టేషను ప్రెషరు 120 పౌండుల గలవి.
రాంపాండు— వ్రా, లోప్రెషర్ సిలిండర్లు.
స్టేషను ప్రెషరు 150 పౌండుల గలవి.

విచరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు ఉన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ జై నను లేక

జెజువాడి (శ్రీష్టాబిల్లా)లో యిందు ఇంగ్లీషు ప్లాగు ఇంపౌర్టింగు కంపెనీ ప్రొవైడరు గారైన మా నేపల్లి బాపనయ్యగారికైనను ప్రియపలెను.

అప్పుతొంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యామ్మతమ.

చర్మ, కైట్యము, వచికము, రొమ్మువడికము, తలనొప్పి, వాయువునొప్పులు, జోట్లు, చెడుకలు, చిళ్లలు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యామృతము.

చక్కని పట్టుతో నూనె తీసి, దానిని 0—10—0; తరువాత 1-5 ను 5—12—0. పోషకాన్ని తెలుసు.

అమృతాంజనందీపా, } 109, ప్రేమిరోడ్డు, బాంబాయి,
6, తంబుకెట్టి వీధి, మదరాసు.

